

Sygn. akt **OS 17/2018**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (...) r.

w składzie:

Przewodniczący: r.pr. Ewa Piórecka

Sędziowie r.pr. Jarosław Edeński- sprawozdawca
r.pr. Olimpia Marcewicz

Protokolant aplikant radcowski – Barbara Olech

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (...) r. sprawy ze skargi (...) na postępowanie radcy prawnego (...) na skutek odwołania wniesionego w dniu (...)r. od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r., sygn. akt RD-(...) o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 w zw. z art. 438 pkt 2 i art. 297 § 1 pkt 1, 4 i pkt 5 Kodeksu postępowania karnego oraz art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1870 z późn. zm.) uchylić w całości zaskarżone postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie o odmowie wszczęcia dochodzenia z dnia (...) r., sygn. akt RD-(...) i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania.

Przewodniczący:

Ewa Piórecka

Członkowie:

Jarosław Edeński

Olimpia Marcewicz

UZASADNIENIE

W dniu (...) r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła skarga (...) (dalej także: Skarżący) na radcę prawnego (...).

Skarżący zarzucił radcy prawnemu, że przekazał Starostwu Powiatowemu we (...), nieprawdziwą informację, że (...) na rozprawie przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w (...) sygn. akt II SAB/Lu (...) stwierdził, że nie wyraził zgody na

budowę domku letniskowego Panu (...) na ich wspólnej działce. Zdaniem Skarżącego na skutek zarzucanego radcy prawnemu czynu doszło do wznowienia postępowania administracyjnego w sprawie zatwierdzenia projektu budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę budynku rekreacyjnego na działce nr (...) w (...), a w konsekwencji – uchylenia tej decyzji i wstrzymania budowy Państwa (...). W dniu (...) r. Skarżący wniósł do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie pismo, w którym rozszerzył zarzuty podnosząc dodatkowo, że radca prawny złożył do Sądu Okręgowego w Lublinie II Wydział Cywilny w sprawie sygn. akt II Ca (...) pismo, nie mając do tego umocowania oraz że będąc pełnomocnikiem Starostwa Powiatowego we (...) wystąpił bezprawnie o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w sprawie przed Sądem Rejonowym we (...), sygn. akt I C (...). W dniu (...) r. wpłynęły wyjaśnienia radcy prawnego (...) skierowane do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie. Radca prawny stwierdził, że przedstawione w skardze zarzuty są bezzasadne. Złożenie skargi, zdaniem radcy prawnego, wynika z faktu, że Skarżący przegrał wszystkie sprawy ze Skarbem Państwa – Starostą (...) i nie może się z tym pogodzić.

Postanowieniem o sygn. akt RD (...) z dnia (...) r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie. W uzasadnieniu wyżej wymienionego Postanowienia stwierdził, że zarzut dotyczący rzekomego przekazania przez radcę prawnego starostwu informacji niezgodnej z rzeczywistością nie znajduje żadnego uzasadnienia, oraz że informacja pochodząca od radcy prawnego nie mogła być samoistną podstawą wydania jakichkolwiek decyzji czy rozstrzygnięć, zarówno przez organy administracji, jak i sąd orzekający. Ponadto Rzecznik Dyscyplinarny stwierdził, że nie znajduje potwierdzenia zarzut, jakoby radca prawny (...) występował bez umocowania w sprawie przed Sądem Okręgowym. Podobnie zarzut o „bezprawnym” wystąpieniu z żądaniem zwrotu kosztów procesu w sprawie I C (...) został uznany za całkowicie chybiony.

W dniu (...) r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie (...) od Postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. Skarżący wniósł o uchylenie postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia oraz uwzględnienie dodatkowych dowodów. Skarżący w odwołaniu zarzucił Rzecznikowi Dyscyplinarnemu:

1. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż poświadczenie nieprawdy przez radcę prawnego (...) nie mogło być samoistną podstawą wydawania decyzji czy rozstrzygnięć przez organ administracji;

2. zaniechanie poczynienia własnych ustaleń faktycznych z dowodów – pełnomocnictwa Starosty z dnia (...) r. udzielonego radcy prawnemu do reprezentowania przed organem I instancji i pisma procesowego radcy prawnego (...) z dnia (...) r. do Sądu Okręgowego w (...). Skarżący zarzuca radcy prawnemu (...), że nie posiadał umocowania do wyrażenia woli w imieniu Starostwa w przedmiocie zawieszenia postępowania przed Sądem Okręgowym w (...) czym przekroczył swoje uprawnienia wynikające z posiadanego pełnomocnictwa;
3. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że radcy prawnemu (...) zatrudnionemu tylko w oparciu o umowę o pracę w jednostce samorządu terytorialnego zwraca się koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata co pozostaje w sprzeczności z art. 98 § 4 kpc w zw. art. 224 Ustawy o radcach prawnych.

Po rozpatrzeniu odwołania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

Po analizie zgromadzonych w sprawie dokumentów Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uznał, że odwołanie złożone przez Pana (...) zasługuje na uwzględnienie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie podziela stanowiska Skarżącego dotyczącego zarzutu dotyczącego zaniechania poczynienia własnych ustaleń przez Rzecznika Dyscyplinarnego odnośnie umocowania radcy prawnego (...) w sprawie przed Sądem Okręgowym II Wydział Cywilny Odwoławczy sygn. akt II Ca (...). Skarżący zarzuca radcy prawnemu, że w dniu (...) r. złożył pismo w sprawie o przytoczonej wyżej sygnaturze akt działając bez upoważnienia do dokonania tej czynności. Skarżący uważa, że radca prawny miał umocowanie jedynie do reprezentowania strony przed organem I instancji. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przyjął i podzielił ustalenia oraz argumentację Rzecznika Dyscyplinarnego, że to Sąd rozpoznający sprawę ocenia czy stanowiska w sprawie pochodzą od osób umocowanych i czy działają one w granicach udzielanego pełnomocnictwa. Przyjęte stanowisko skutkowało odmową wszczęcia dochodzenia w tym zakresie.

Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego niezasadny jest również zarzut błędu w ustaleniach faktycznych dotyczący zwrotu kosztów procesu. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podziela stanowisko Rzecznika Dyscyplinarnego, że sposób rozliczenia kosztów procesu jest wewnętrzną sprawą w relacji pomiędzy pełnomocnikiem i jego mocodawcą. W związku

z powyższym słusznie Rzecznik Dyscyplinarny odmówił wszczęcia dochodzenia w tym zakresie.

W wyniku analizy akt sprawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie w zakresie konieczności uzupełnienia postępowania dowodowego o informację dotyczącą okoliczności w jaki sposób Starostwo Powiatowe we (...) uzyskało wiedzę odnośnie nie wyrażenia zgody na budowę przez Skarżącego. Informacja taka może wynikać z protokołu z rozprawy, która toczyła się przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w (...) w dniu (...) r. w sprawie o sygn. akt II SAB/Lu (...). W związku z powyższym materiał dowodowy w sprawie powinien być uzupełniony o protokół z wyżej wymienionej rozprawy. W przypadku braku możliwości uzyskania informacji z protokołu z rozprawy przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Lublinie należy rozważyć pozyskanie innych dowodów dotyczących wskazanej wyżej okoliczności. Dowodem takim mogą być na przykład zeznania pracowników Starostwa Powiatowego we (...), którzy brali udział w postępowaniu administracyjnym.

W tym stanie rzeczy na zasadzie art. 437 § 1 w związku z art. 438 § 2 i art. 297 § 1 pkt 1,4 i 5 k.p.k. oraz 74¹ Ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1870 z późn. zm.) Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie uchylił w części zaskarżone postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego i orzekł jak w sentencji.

Pouczenie

Zgodnie z art. 426 § 1 Kodeksu postępowania karnego w związku z art. 74¹ Ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz.1870, z późn. zm.) postanowienie jest prawomocne i od niniejszego postanowienia nie służy prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.

Przewodniczący:
Ewa Piórecka

Członkowie:
Jarosław Edeński

Olimpia Marcewicz